

ת"ד 2394/12/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו מועמר

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 2394-12-22 מדינת ישראל נ' אבו מועמר
תיק חיצוני: 549583/2022

לפני	כבוד השופט, סגן הנשיא טל פרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מוחמד אבו מועמר

החלטה

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של **נהיגה בקלות ראש** - לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (**להלן: "הפקודה"**) + סעיף 38(3) לפקודה, **אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה** לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (**להלן: "התקנות"**), **התנהגות הגורמת נזק** - לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות + תקנה 38(3) לפקודה, **נהיגה בזמן פסילה - פסילת בימ"ש-לפי סעיף 67 לפקודה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח** - לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל - 1970.

ביום 4.12.23 נגזר דינו של הנאשם, בין היתר, ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ולפסילה בפועל למשך 15 חודשים.

בין היתר, עתרה המאשימה לחילוט הרכב בו בוצעה העבירה ובית המשפט לא נעתר לבקשה.

בעקבות ערעור שהגישה המדינה, קבע בית המשפט המחוזי כי הדיון יושב לבית משפט קמא על מנת יתקיים דיון ותינתן החלטה באשר לעתירת התביעה לחילוט הרכב.

ביום 8.1.24 התקיים דיון בעניין חילוט הרכב. המאשימה טענה כי בתיק מולאו כל ההוראות הנדרשות על מנת להורות על חילוט כלי הרכב, נכללה הודעת חילוט בכתב האישום, והנאשם נחקר במשטרה, בהדגישה כי תוך חודשים ספורים הנאשם ביצע 3 עבירות באמצעות אותו כלי רכב. כמו כן, המאשימה הגישה לבית המשפט פלט מהמסוף המשטרה דבר פרטי הרכב ובעלות הרכב, מייל המציין את שווי הרכב, חקירת הנאשם במשטרה, וכתבי אישום בהם הורשע הנאשם בביצוע עבירות באמצעות הרכב נשוא בקשת החילוט.

לבקשת ההגנה, נדחה הדיון ליום 30.1.24 על מנת שיומצאו מסמכים בעניין הבעלות ברכב.

לטענת ההגנה, בעל הרכב הוא אחיו של הנאשם השוהה בחו"ל במסגרת לימודים. המאשימה התנגדה. לטענתה, על

גורם הטוען לבעלות ברכוש במסגרת בקשת חילוט להגיש תצהיר לבית המשפט, ומשכך, בהיעדר טוען לזכות ברכוש, ומשהוכח כי הנאשם ביצע 3 עבירות באופנוע, וכן משהוכחה בעלותו באופנוע, הרי שנזנחה הזכות לטעון נגד חילוטו של האופנוע, וביקשה להורות על חילוטו.

ב"כ הנאשם טען כי הוא מייצג גם את אחיו של הנאשם הטוען לבעלות ברכב, ומשכך, ניתנה דחייה בת 7 ימים לצורך הגשת יפוי כח ולצורך הגשת תצהיר קונסולרי. לבקשת ב"כ הנאשם הוארך המועד להגשת התצהיר פעמיים, עד ליום 1.3.24.

ההגנה לא הגישה התצהיר כאמור.

מקור הסמכות לחילוט הרכב בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: ה"פסד"פ") הקובע כי:

צו חילוט (תיקון מס' 1) תש"ל-1970

39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

הוראת סעיף 39 מונה שלושה תנאים מצטברים לחילוט חפץ:

בעל החפץ הורשע בעבירה, החפץ נתפס או הגיע לידי המשטרה, ההרשעה מתייחסת למעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו.

המאשימה ביקשה לחלט רכב הרשום על שמו של הנאשם רכב מ.ר. 3862132 (כאמור בפלט מסוף משטרה שהגישה המאשימה). כמפורט בכתב האישום - הנאשם נהג ברכב זה בזמן פסילה. אין מחלוקת כי הרכב נתפס על ידי משטרת ישראל מכוח סעיף 32 לפסד"פ במטרה לבקש לחלטו בהתאם להוראות סעיף 39 לפסד"פ.

אשר לזיקה שבין ביצוע העבירות לרכב, הרי שהנאשם הודה בכך שביצע את העבירות ברכב, והרכב כאמור בבעלות הנאשם.

בע"פ 8664/19 מוחמד בכר נ' מ"י נקבע:

"באשר לחילוט הרכב. צודקת המשיבה כי המבחן לעניין זה הוא מבחן הזיקה בין העבירה לבין הרכב (ע"פ 1000/15 אבו אלחוה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.7.2015)). בהתאם לכך, בית המשפט מורה לא פעם על חילוט כלי רכב במסגרת הטלת עונשים על עבריינים שביצעו

עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (וראו: ע"פ 8970/15 עיסא נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (7.11.2016); ע"פ 8547/15 מדינת ישראל נ' מחאג'נה[פורסם בנבו] (5.6.2016)).
מקרה זה נכנס יפה אל תוך גדרם של מקרים בהם קיימת זיקה בין העבירה לבין הרכב, שכן העבירה עצמה בוצעה בעזרתו. כמו כן, איני רואה חוסר מידתיות בין שווי הרכב לבין העונש הכספי בדמות קנס שהיה ניתן להטיל על המערער. זאת ועוד, ישנן רגליים מוצקות לסברה, כי חילוט כלי רכב לאחר ביצוע עבירת תעבורה קשה, אף אם הרכב יקר ערך (שלא כבמקרה זה), יחזק את ההרתעה כלפי עבריינים פוטנציאליים לעתיד לבוא."

במקרה דנן הוצג בפני פלט בעלות הרכב, בעלות אשר לא נסתרה, שווי הרכב העומד כך על פי הודעת המשטרה על ₪ 15,700 נכון לחודש ינואר 2024 (שווי אשר לא נסתרה), וכן חקירתו של הנאשם במשטרה ממנה עולה כי הנאשם הוא הבעלים הרשום של האופנוע.

עוד עיינתי בכתבי האישום בתיק 10190-06-22 אליו צורף תיק 5751-04-22, בראשון הורשע הנאשם, בין היתר, בהיגה בזמן פסילה (עבירה מיום 22.6.22) ובתיק המצורף בו הורשע, בין היתר, בגין עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, ובשני המקרים בוצעו העבירות באופנוע נשוא הבקשה.

עוד נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו, כולן, בפרק זמן קצר יחסית 9.4.22, 22.6.22 ובתיק דנן 6.12.22 בעודו פסול עד תום ההליכים בשני תיקי מ"ת שונים, דהיינו תוך הפרת תנאי שחרורו. (מ"ת 5756-04-22 ומ"ת 10192-06-22).

ביצוע עבירות כה חמורות, בפרק זמן קצר, ובעודו מפר תנאים מגבילים מצדיק היעדרות לבקשה לחילוט.

לאחר שניתנה להגנה הזדמנות להוכיח כי הרכב שייך לאחר וזו לא הוכחה בעלותו של אחר, ומאחר והרכב רשום על שמו של הנאשם (כאמור בפלט מסוף משטרה שהגישה המאשימה), לא מצאתי מקום להימנע מלהורות על חילוט הרכב, וכך אני מורה.

האופנוע יחולט לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, ז' אדר ב' תשפ"ד, 17 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.